

УДК: 658.114.5

СУЧАСНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ НА ВИРОБНИЦТВІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ.**К. О. Новакова¹**

Актуальність дослідження проблем та перспектив розвитку на виробництві визначене сучасними вимогами світового співтовариства до якості продукції та надання послуг. Відомо, що для ефективного управління організацією необхідно враховувати існуючі та можливі проблеми в менеджменті, що може бути забезпечено за допомогою превентивної політики організації. Реальний стан українського менеджменту та його організаційної культури є недосконалим, про що свідчить низький рівень продуктивності та якості праці на більшості вітчизняних підприємств і їх низька конкурентоспроможність. Виникає необхідність осмислення існуючих проблем і формування більш адекватної сучасним умовам господарювання моделі вітчизняного менеджменту та його організаційної культури.

Питанню управління підприємством були присвячені праці багатьох українських вчених. Серед них: Качан Є.П., Шушпанов Д.Г., Крушельницька О.В., Жуковський М.О., Шевченко Л.С. Великий внесок у розвиток методології менеджменту та проблем, які пов'язані з удосконаленням стратегії підприємства, зробили такі вчені-економісти, як М.Маскон, Ю.Портер та інші. Однак проведені дослідження не вичерпують усіх запитань, пов'язаних з визначенням основних шляхів ефективного управління підприємством. На сьогодні проблемі управління підприємствами недостатньо ґрунтовно досліджена

Метою статті є розкриття наявних проблем у сфері менеджменту виробництва та визначення перспектив розвитку сучасного менеджменту на виробництві.

Виробничий менеджмент — сукупність принципів, методів, засобів і форм управління виробництвом, яка має на меті підвищення його ефективності та збільшення прибутку, тобто це управлінський процес, спрямований на формування комплексної системи виробництва на засадах оптимального використання ресурсів з метою забезпечення необхідного рівня прибутковості [1].

Нові умови господарювання вимагають нових підходів до управління, тому має особливе значення огляд докорінних змін, які відбуваються у сфері управління, оскільки триває зміна соціально-економічної системи. Постає необхідність рішуче ламати стереотипи мислення, які склалися протягом тривалого часу [2].

Першою з проблем українського менеджменту є самозакоханість, тобто більшість керівників впевнені, що тільки вони знають, як чинити правильно, і абсолютно не погоджуються з чужою думкою.

Наступною значною проблемою є те, що український бізнес, і не лише український, зосереджений на заробітку грошей. Для сучасного українського бізнесу характерна зацикленість на грошах, недостатня духовність і творчість. Це зумовлено економічною ситуацією в нашій країні. Разом з тим, вже є бізнесмени, для яких “нести в світ прекрасне” - не пусті слова. Вони прагнуть покращити цей світ у рамках своїх можливостей. Заради справедливості варто відзначити, що їм працювати в нашій країні не простіше, однак внутрішні відчуття, з яким вони працюють, зовсім інші. І, дуже добре, що такі бізнесмени в нашій країні є.

Третьою проблемою вітчизняного бізнесу є те, що ніхто або майже ніхто насправді не думає про споживачів. Річ у тому, що наша країна ще не доросла до максимальної орієнтації на клієнта. У нас основне завдання на даному етапі розвитку - вижити за всяку ціну. Необхідно пам'ятати, що вижити можна тільки завдяки клієнтам, оскільки в кінцевому рахунку бізнес існує для клієнтів, а не для керівництва. Основою бізнесу повинна стати

¹ студ. Кіровоградський національний технічний університет

Науковий керівник: Рябоволик Т.Ф., канд. екон. наук, доц. Кіровоградський національний технічний університет

клієнтоорієнтованість, а не збагачення компанії. Якщо дотримуватись цього правила, то й збагачення стане саме собою зрозумілим, адже коли думаєш про клієнтів, є шанс заробити гроші.

Четверта проблема - жадібність і конкуренція. Ми можемо спостерігати, як у цілих галузях бізнесу виникають складності через те, що люди знищують один одного і не вміють співпрацювати. Особливо, якщо галузь висококонкурентна. Поняття конкуренції саме по собі жорстке і передбачає виграш за рахунок програшу іншого, але ж у конкуренції також можливий варіант “виграю я - виграє інший”.

Наступна проблема - це нарцисизм або зосередженість на власній величії. Багато українських бізнесменів думають буквально так: “мій бізнес - це я”. Такі бізнесмени не будуть думати про людей, які розвивають його бізнес. Для них характерна позиція: якщо в компанії трапляються невдачі - винні співробітники, але якщо стався успіх, то він став можливий завдяки особистим зусиллям керівника. Ця проблема свідчить про невміння розділяти успіх зі своїми співробітниками.

Шоста значна проблема українського менеджменту - це зосередженість на цифрах, що називається “нічого особистого”. Через зацикленість на цифрах і цифрових показниках ми постійно стикаємося з проблемою у відносинах, через що нерідко можуть виникнути конфлікти.

І остання за порядком, але одна із найважливіших - небажання що-небудь змінювати, схильність зберігати стабільність, прагнення охороняти свій status quo, свою позицію, посаду та напруження, пишатися минулими заслугами та досягненнями і продовжувати робити все, як раніше, зберігати непорушність процесів у компанії, які одного разу призвели до успіху. Такий підхід буквально означає самогубство. Безумовно, пишатися минулими досягненнями або минулими стратегіями можна, але вони працюють не завжди [3].

Отже, виходячи з вище зазначеного, модернізація управління, а отже менеджменту на виробництві, має відбуватися на основі нового підходу, за якого керівники бізнесу з метою покращення управління мали б спрямувати зусилля на:

- вироблення нових концепцій управління;
- інтенсивний розвиток системи бізнес – освіти;
- довгострокове планування управління;
- введення системи моніторингу стану управління;
- точне визначення прав і обов’язків зі збереженням почуттям колективізму;
- дослідження і розробки з менеджменту;
- використання сучасних технічних, насамперед інформаційних, засобів [4].

Звідси, виникає необхідність конкретизації напрямків дії та використання головних внутрішніх і зовнішніх чинників підвищення ефективності діяльності суб’єктів господарювання.

Список літератури:

1. Менеджмент організацій. [Електронний ресурс] . - Режим доступу: http://pidruchniki.com/11570718/menedzhment/virobnichiy_menedzhment_organizatsiy
2. Лесечко М. Українська модель менеджменту. [Електронний ресурс] . - Режим доступу: <http://sd.org.ua/news.php?id=7821>
3. Ільченко О. Смертні гріхи українського менеджменту, або Що заважає досягти успіху. [Електронний ресурс] . - Режим доступу: <http://blog.management.com.ua/item/1172>
4. Економіка підприємства: Підручник. За ред. Акад. С.Ф. Покропивного. 2-е вид., перероб. та доп. - КНЕУ, 2008